

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá anglickými rozkazovacími větami s imperativem první osoby plurálu. Přesněji řečeno se zaměřuje na poskytnutí přehledu různých kategorií ilokuční síly, které tato forma vyjadřuje. České překladové protějšky jsou užity jako prostředek určování těchto kategorií. V průběhu analýzy studie při využívání těchto protějšků zjišťuje specifické indikátory v češtině, které pomáhají určit kategorie ilokuční síly anglických originálů.

Práce je složena ze dvou hlavních oddílů. První je teoretická část, která se zaměřuje na popsání gramatické formy rozkazovací věty s imperativem první osoby plurálu, na popsání studijního rámce diskursní funkce a kategorií ilokuční síly přizpůsobeného této práci, na shrnutí distribuce rozkazovací věty s imperativem první osoby plurálu napříč oblastmi diskursu a na poskytnutí přehledu různých syntaktických a/nebo lexikálních prostředků vyjadřujících direktivní funkci v češtině. Druhá, empirická část, analyzuje sto příkladů z paralelního překladového korpusu *InterCorp* za užití jejich českých protějšků.